

Ομιλία Προέδρου ΠΟΜΕΝΣ Δημητρίου Ρώτα

Αγαπητοί συνάδελφοι της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Συνδικάτων Δημόσιας Διοίκησης, της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας για την Αστυνομία και, φυσικά, της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Στρατιωτικού Προσωπικού, αγαπητοί συνάδελφοι από την Αλβανία, τη Βόρεια Μακεδονία, τη Σερβία, το Μαυροβούνιο και την Τουρκία.

Είναι μια μεγάλη ευκαιρία να συναντηθούμε εδώ, στην πόλη των Σκοπίων για να συζητήσουμε τα κοινά μας προβλήματα σε μια προσπάθεια να βρούμε και κοινές λύσεις.

Το να εργάζεσαι σε υπηρεσίες δημόσιας διοίκησης, να είσαι αστυνομικός ή στρατιωτικός σημαίνει ότι σε μια περίοδο κρίσης παίρνεις τον όρκο να υπερασπιστείς αυτό που η κοινωνία θεωρεί πολύτιμο.

Όμως, αυτή η αλήθεια στην οποία δεσμευόμαστε όλοι, δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε και δικαιώματα, δεν εργαζόμαστε επίσης. Το γεγονός ότι όλοι είμαστε εξίσου πρόθυμοι να κάνουμε οποιαδήποτε θυσία απαραίτητη δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε οικογένειες που πρέπει να ζήσουν αξιοπρεπώς, δεν έχουμε προσωπικά όρια και φιλοδοξίες.

Είναι αυτονόητο ότι κανείς από εμάς δεν θα εγκατέλειπε καμία από τις αρχές μας επειδή τα κράτη μας ενδέχεται να μας απογοητεύσουν. Ωστόσο, δεν θα έπρεπε να συμβαίνει αυτό. Και είμαστε εδώ για να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας, να ανταλλάξουμε εμπειρίες και να επιστρέψουμε στις χώρες μας με πιο δυνατή φωνή.

Η ελληνική πραγματικότητα δεν είναι πολύ καλή για το στρατιωτικό προσωπικό. Καταρχάς, δεν μας επέτρεπαν να συνδικαλιστούμε μέχρι το 2016 που σημαίνει ότι είχαμε ήδη χάσει πολύ έδαφος. Δεύτερον, εξαιτίας αυτού, σε πολλές περιπτώσεις, το νομικό πλαίσιο είναι είτε ελλιπές, είτε απρόθυμο να αντιμετωπίσει τα σύγχρονα ζητήματα όσων εργάζονται για τις ένοπλες δυνάμεις. Αλλά ακόμα κι όταν αυτό δεν συμβαίνει, πολλοί νόμοι που ισχύουν για όλους τους άλλους δημόσιους υπαλλήλους δεν είναι επιβάλλοντα για εμάς. Επιτρέψτε μου να σας δώσω ένα παράδειγμα. Πρόσφατα ψηφίστηκε ότι οι πατέρες θα μπορούν επίσης να πάρουν κάποιο χρόνο άδειας για να φροντίσουν τα νεογέννητα παιδιά τους. Ο νόμος αυτός περιλαμβάνει το στρατιωτικό προσωπικό, αλλά σε αρκετές περιπτώσεις, λάβαμε καταγγελίες ότι λόγω ιεραρχίας, οι πατέρες στερήθηκαν τα δικαιώματά τους. Αυτή είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου, αλλά είναι ενδεικτικό αυτού που παλεύουμε.

Το στρατιωτικό προσωπικό στην Ελλάδα χρησιμοποιείται συχνά από το κράτος ως εφεδρικό εργατικό δυναμικό για κάθε καταστροφή. Και, παρόλο που δεν είναι αυτή η δουλειά μας, είμαστε πάντα πρόθυμοι να εξυπηρετήσουμε τους πολίτες. Ωστόσο, δεν λαμβάνουμε καμία επιπλέον πληρωμή για υπερωριακή εργασία, νυχτερινές βάρδιες ή εργασία σε επίσημες αργίες. Αντιμετωπίζουμε έναν ατελείωτο αριθμό προβλημάτων σχετικά με την εξέλιξη μας εντός των δυνάμεων, ζητήματα συνταξιοδότησης και θέματα ισότητας των φύλων.

Δεν θα υποχωρήσουμε όμως. Δεν έχουμε εκπαιδευτεί έτσι, δεν είμαστε ριψασπίδες. Ακατάπαυστα συνεχίζουμε να παλεύουμε για τους συναδέλφους μας και συχνά καταφέρνουμε να έχουμε μικρές νίκες. Αλλά στο τέλος της ημέρας, αν αθροίσεις

όλες αυτές τις στιγμές, έτσι κάνεις τη διαφορά στη ζωή χιλιάδων ανδρών και γυναικών των ενόπλων δυνάμεων.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας και την τιμή να είμαι εδώ μαζί σας.